

ویژه روز جهانی مسجد

تولید معاونت فرهنگی و اجتماعی مرکز رسیدگی به امور مساجد

نسبت مسجد و تقوا

خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید: «لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ» (توبه/ ۱۰۸)

قطعاً مسجدی که از اولین روز بر پایه تقوا بنیان نهاده شده است، شایسته‌تر است به این که در آن، نماز برپا شود. مسجد برای عبادت بنا می‌شود. ثمره عبادت، عبودیت و احساس بندگی در مقابل خداوند است. هر مقدار، احساس عبودیت و بندگی در انسان تقویت شود، انسان در مقابل خداوند حریم بیشتری می‌گیرد و حرمتها را بیشتر رعایت می‌کند. حریم گرفتن، همان چیزی است که آن را تقوا می‌نامیم؛ پس نتیجه مسجد رفتن، افزایش تقواست. اگر مسجد می‌رویم و تقوای ما بیشتر نمی‌شود، باید در مسجد رفتن خود تأمل کنیم؛ البته در چنین حالتی نباید مسجد رفتن را کنار بگذاریم، بلکه باید به آن، عمق بیشتری بدهیم؛ مثلاً نیت خود را اصلاح کنیم، در عبادت خود دقت بیشتری داشته باشیم و ...

پس یکی از اساسی‌ترین اهداف و ثمرات مسجد رفتن، افزایش تقواست. حال اگر مسجدی بنا شود که در آن رعایت تقوا نشود، نقض غرض خواهد بود؛ زیرا با بی‌تقوایی می‌خواهیم تقوای خود را افزایش دهیم؛ به عبارت دیگر می‌خواهیم با بی‌تقوایی مسجدی بنا کنیم که نتیجه و ثمره آن، افزایش تقوا باشد؛ مثل این است که می‌خواهیم با فحش دادن به کسی، جلوی فحش دادن او را بگیریم.

مصادیق بی‌تقوایی در بنا کردن مسجد، بسیار زیاد است؛ از جمله رعایت نکردن مسائل مالی، رعایت نکردن حق الناس و ... عدم رعایت این موارد در بنای مسجد بر روح مسجد اثر می‌گذارد و موجب سلب توفیقات از نمازگزاران می‌گردد و موجب می‌شود ثمرات عبادت در مسجد آن طور که باید، حاصل نخواهد شد.

از دیگر مصادیق بی‌تقوایی در ساختن مسجد می‌توان به چشم و هم‌چشمی، برتری جویی، فخر فروشی و اهداف سیاسی باطل علیه مسلمین اشاره نمود. شأن نزول آیه نیز درباره کسانی است که مسجد ضار برپا نموده‌اند تا به جامعه ایمانی ضرر برسانند. البته واضح است آیه منحصر در مورد شأن نزول نیست و تمام مصادیق بی‌تقوایی را با حفظ مرتبه در بر می‌گیرد.

پایان پیام/